

Sygn. akt I C 325/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko K. R.

o zapłatę 2855,60 zł

I powództwo oddala;

II zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanego K. R. – r. pr. I. K. tytułem wynagrodzenia kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych) wraz z podatkiem VAT w wysokości 23 % od tej sumy.

Sygn. akt I C 325/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł w dniu 15 stycznia 2018r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przeciwko K. R. o zapłatę kwoty 2855,60 zł. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się:

- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej - opłata dodatkowa za przejazd, wraz z kwotą 22,53 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej - opłata dodatkowa za przejazd, wraz z kwotą 22,17 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej - opłata dodatkowa za przejazd, wraz z kwotą 22,53 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 8,10 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 0,99 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej – opłaty dodatkowej za przejazd, wraz z kwotą 21,96 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;

- kwota 5,38 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 0,64 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 6,80 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 0,85 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 11,80 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 1,46 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 15,30 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 1,82 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej – opłaty dodatkowej za przejazd, wraz z kwotą 22,56 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 22,48 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 2,84 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej – opłaty dodatkowej za przejazd, wraz z kwotą 23,24 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej – opłaty dodatkowej za przejazd, wraz z kwotą 23,10 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 18,70 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 2,28 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej – opłaty dodatkowej za przejazd, wraz z kwotą 22,64 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej – opłaty dodatkowej za przejazd, wraz z kwotą 22,60 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 5,38 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 0,66 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej – opłaty dodatkowej za przejazd, wraz z kwotą 22,92 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 5,38 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 0,67 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej – opłaty dodatkowej za przejazd, wraz z kwotą 23,38 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 6,80 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 0,83 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 6,80 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 0,83 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;
- kwota 11,80 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 1,52 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;

- kwota 12,17 zł tytułem należności głównej – opłaty taryfowej za przejazd, wraz z kwotą 1,54 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;

- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej – opłaty dodatkowej za przejazd, wraz z kwotą 23,77 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych;

- kwota 185,00 zł tytułem należności głównej – opłaty dodatkowej za przejazd, wraz z kwotą 23,38 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy w Lublinie postanowieniem z dnia 29 stycznia 2018 r. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Postanowieniem z dnia 4 lipca 2018 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie, na wniosek powoda, ustanowił kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanego K. R. w osobie radcy prawnego wskazanego przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w O. tj. r. pr. I. K..

Kurator nieznanego z miejsca pobytu pozwanego K. R. wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na przedawnienie roszczenia oraz o przyznanie wynagrodzenia za pełnienie obowiązków kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanego K. R..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. R. w dniach 1 marca 2016 r., 12 marca 2016 r., 16 marca 2016 r., 20 marca 2016 r., 25 marca 2016 r., 2 kwietnia 2016 r., 3 kwietnia 2016 r., 4 kwietnia 2016 r., 5 kwietnia 2016 r., 15 kwietnia 2016 r., 21 kwietnia 2016 r., podróżował pociągiem (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Podczas dokonanych w czasie przejazdu kontroli biletów okazało się, że korzystał z usługi przewozu bez ważnego biletu. W związku z powyższym kontroler wystawił i doręczył K. R. wezwania do zapłaty stwierdzające obowiązek uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd oraz opłaty dodatkowej – na podstawie obowiązującej taryfy przewozowej (bezsporne).

K. R. został wezwany do opłaty za przejazdy bez wymaganego biletu na następujące kwoty łączne : kwotę 191,80 zł (protokół Seria (...) k. 51), kwotę 196,80 zł (protokół Seria (...) k. 52), kwotę 191,80 zł (protokół Seria (...) k. 53), kwotę 190,38 zł (protokół Seria (...) k. 54), kwotę 200,30 zł (protokół Seria (...) k. 55), kwotę 207,48 zł (protokół Seria (...) k. 56), kwotę 197,17 zł (protokół Seria (...) k. 57), kwotę 190,38 zł (protokół Seria (...) k. 58), kwotę 193,70 zł (protokół Seria (...) k. 59), kwotę 191,80 zł (protokół Seria (...) k. 60), kwotę 123,10 zł (protokół Seria (...) k. 61), kwotę 190,38 zł (protokół Seria (...) k. 62), kwotę 196,80 zł (protokół Seria (...) k. 63). Termin płatności poszczególnych należności ustalono na 14 dni od dnia wystawienia dokumentu (bezsporne).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zbył przysługującą mu wierzytelność na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umową sprzedaży wierzytelności z dnia 6 kwietnia 2017 r. wraz z wykazem wierzytelności (umowa k. 35 - 49).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności protokołów przejazdów oraz umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 6 kwietnia 2017 r., których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i nie budzi wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 774 kc przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z

dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcia miejsca w środku transportowym.

Powyższe przepisy wskazują na obowiązek pozwanego K. R. do uiszczenia opłaty za przewóz dokonywany środkami transportu należącymi do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniach: 1 marca 2016 r, 12 marca 2016 r., 16 marca 2016 r., 20 marca 2016 r., 25 marca 2016 r., 2 kwietnia 2016 r., 3 kwietnia 2016 r., 4 kwietnia 2016 r., 5 kwietnia 2016 r., 15 kwietnia 2016 r., 21 kwietnia 2016 r.

Ponadto zgodnie z art. 33 ust. 3 prawa przewozowego, w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika bezspornie, iż pozwany K. R. w dniach: 1 marca 2016 r, 12 marca 2016 r., 16 marca 2016 r., 20 marca 2016 r., 25 marca 2016 r., 2 kwietnia 2016 r., 3 kwietnia 2016 r., 4 kwietnia 2016 r., 5 kwietnia 2016 r., 15 kwietnia 2016 r., 21 kwietnia 2016 r., podróżował bez ważnego biletu.

Zgodnie z art. 117 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Przepis art. 117 § 2¹ kc, który wszedł w życie w dniu 9 lipca 2018 r. i zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, i który ma zastosowanie również do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stanowi, iż po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Oznacza to, że rozpoznając sprawę przeciwko konsumentowi sąd ma obowiązek z urzędu badać czy roszczenie nie uległo przedawnieniu.

W niniejszej sprawie pozwanego K. R. uznać należy za konsumenta, bowiem zgodnie z art. 22¹ kc, za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Terminy przedawnienia wskazane zostały w art. 118 kc, zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Wskazane terminy przedawnienia mają charakter ogólny i znajdują zastosowanie, jeżeli przepisy szczególne nie przewidują innego terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 728 kc, roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany – od dnia, kiedy miał być wykonany.

W tym miejscu należy podkreślić, iż w rozpoznawanej sprawie ma zastosowanie art. 77 ust. 1 prawa przewozowego, zgodnie z którym roszczenia dochodzone na podstawie ustawy przedawniają się z upływem roku.

Mając na uwadze powyższe przepisy oraz stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd uznał, że roszczenie dochodzone w niniejszym procesie przez powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. uległo przedawnieniu. Jak wynika z protokołów wystawionych w związku przejazdami bez wymaganego biletu termin do zapłaty wynosił 14 dni od dnia wystawienia dokumentu. Ostatni przejazd miał miejsce 21 kwietnia 2016 r. Początek biegu przedawnienia w rozpoznawanej sprawie rozpoczął się więc z dniem 5 maja 2016 r. w przypadku przejazdu z dnia 21 kwietnia 2016 r. Roczny termin przedawnienia przewidziany w art. 77 ust. 1 prawa przewozowego upłynął zatem odpowiednio z dniem 5 maja 2017 r. Tym samym należy stwierdzić, że roszczenia wynikające ze wszystkich wcześniejszych przejazdów również uległy przedawnieniu. Przy czym należy podkreślić, że przed datą 5 maja 2017 r. powód (...) Spółka z

ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie podjął żadnych czynności w rozumieniu art. 123 kc, które skutkowałyby przerwaniem biegu terminu przedawnienia.

Jak wskazano powyżej pozew w niniejszej sprawie został złożony dopiero w dniu 15 stycznia 2018 r., a zatem po upływie terminu przedawnienia.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

W związku z ustaleniem, że roszczenia powoda uległy przedawnieniu na podstawie art. 117 § 1 i 2¹ kc, Sąd oddalił powództwo w całości.

Jak wskazano powyżej, pozwanego nieznanego z miejsca pobytu reprezentował w niniejszej sprawie kurator w osobie radcy prawnego. Sąd w pkt II wyroku przyznał kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 900,00 zł wraz z podatkiem z VAT. Sąd ustalił kwotę wynagrodzenia biegłego na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w związku z art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.